

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Marcelou Součkovou ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
zastoupeného advokátem Mgr. Ondřejem Dlouhým
sídlem Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2

proti

žalované: [redacted], narozená [redacted]
trvale bytem [redacted], [redacted]
fakticky bytem [redacted]
zastoupené advokátkou Mgr. Štěpánkou Brožovou
sídlem Husovo náměstí 44, 266 01 Beroun

o určení vlastnického práva k nemovitostem a na vrácení daru,

t a k t o :

- I. Žaloba na určení, že žalobce je výlučným vlastníkem nemovitých věcí:
- pozemku parc. č. [redacted] – zahrada,
 - pozemku parc. č. [redacted] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez č.p./č.e., garáž
 - a stavby č.p. [redacted] - objekt k bydlení, která stojí na pozemku parc. č. [redacted]

vše zapsáno na LV č. ■■■■, vedené u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, pro k. ú. a obec ■■■■, se zamítá.

- II. Žaloba, na základě níž by byla žalovaná povinna vrátit žalobci dar – osobní automobil značky Volkswagen Golf, č. technického průkazu ■■■■, SPZ ■■■■, rok uvedení do provozu 2009, č. karoserie: ■■■■, včetně veškerého příslušenství, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení ve výši ■■■■ Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Štěpánky Brožové.

O d ů v o d n ě n í :

1. Návrhem podaným soudem dne 30. 8. 2017 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, na základě něhož by bylo určeno, že je výlučným vlastníkem nemovitostí, pozemku parc. č. ■■■■ a pozemku parc. č. ■■■■, jehož součástí je stavba bez č.p./č.ev, garáž, a stavby č.p. ■■■■-objektu k bydlení na pozemku par. č. ■■■■, vše zapsáno na LV č. ■■■■ vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, pro k.ú. a obec ■■■■, a dále se domáhal uložení povinnosti založené vrátit mu dar v podobě osobního automobilu tov. zn. Volkswagen Golf, SPZ ■■■■, rok uvedení do provozu 2009, č. karoserie: ■■■■ a to včetně veškerého příslušenství. Svůj návrh odůvodnil tím, že dne 26. 9. 2009 uzavřel s žalovanou před úřadem Městské části Praha 6 manželství, z něhož se 8. 3. 2010 narodil syn ■■■■ a dne 1. 2. 2012 syn ■■■■. Dále uvedl, že v listopadu 2015 žalovaná odešla ze společné domácnosti a následně bylo rozhodnutím Okresního soudu v Berouně ze dne 29. 11. 2016 č.j. 5 C 177/2016-22 jejich manželství rozvedeno. Žalobce tvrdil, že za trvání manželství dne 21. 12. 2012 získal do svého výlučného vlastnictví značné finanční prostředky ve výši cca ■■■■ Kč, a to v souvislosti s prodejem podílu na rodinném domě, přičemž z těchto prostředků pořídil jednotku č. ■■■■ se souvisejícími spoluvlastnickými podíly, zapsanou na LV č. ■■■■, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, pro k.ú. a obec Beroun, a to na přání žalované. Dále uvedl, že žalovaná se s bytem, jako místem rodinné domácnosti, nespokojila, a na její nátlak pak pořídil rovněž dům č.p. ■■■■ na pozemku parc. č. ■■■■ dále pozemek parc. č. ■■■■ a pozemek parc.č. ■■■■ v k.ú. ■■■■ a to na základě kupní smlouvy ze dne 5. 12. 2012. Dále uvedl, že z důvodu nutné rekonstrukce tohoto domu, se stěhováním do něj uskutečnilo v prosinci roku 2013. Žalobce zdůraznil, že žalovaná na něj po koupi domu vyvíjela nátlak a požadovala, aby ona byla vlastníkem části nabytých nemovitostí, aby se v domě mohla cítit jako doma. On pak v zájmu zachování jejich vztahů a dalšího trvání manželství jejímu přání vyhověl, přičemž nepředpokládal, že se jejich manželství chýlí ke konci. Nepředpokládal, že by se vztahy mezi nimi staly nedobrymi, kdy se dle jeho názoru aktuálně žalovaná snaží na jeho úkor získat bezdůvodně prospěch, když on darování uskutečnil v dobré víře v trvalost jejich manželství. Ohledně předmětu darování uvedl, že k darování došlo darovací smlouvou ze dne 5. 9. 2013, jíž žalované daroval podíl ve výši ideální 1/2 na pozemku parc. č. ■■■■, pozemku parc. č. ■■■■, jehož součástí je stavba bez č.p./č.ev. a stavby č.p. ■■■■ stojící na pozemku č. ■■■■, který je v jeho výlučném vlastnictví. Žalobce dále uvedl, že ze svých výlučných prostředků pořídil rovněž rodinný osobní automobil značky Volkswagen Golf, SPZ ■■■■, rok uvedení do provozu 2009, č. karoserie

██████████, za cenu ██████████ Kč, a to na základě kupní smlouvy ze dne 15. 2. 2013, přičemž na přání žalované jí tento vůz daroval, a to smlouvou ze dne 25. 4. 2014, když neřešil, komu vozidlo patří, neboť jej užívala celá rodina. Tvrdil, že chtěl žalované splnit její přání a nenapadlo jej, že toho žalovaná zneužije. Žalobce dále tvrdil, že s žalovanou po rozvodu manželství komunikovali ohledně vypořádání zaniklého SJM a rovněž i podílového spoluvlastnictví na předmětných nemovitostech. Dle názoru žalobce pak představy žalované značně přesahovaly jeho možnosti a neodrážely skutečnost ohledně toho, že součástí zaniklého SJM jsou rovněž závazky účastníků, které žalovaná nerespektovala v rámci vypořádání majetkových hodnot a rovněž hodnotu předmětných nemovitostí nadsazovala. Žalovaná pak podala žalobu na vypořádání spoluvlastnictví, které je vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. 13 C 76/2017, kterou se domáhá toho, aby předmětné nemovitosti byly přiřknuty do výlučného vlastnictví žalobce s tím, že požaduje po něm uhradit vypořádací podíl. Žalobce pak poukázal na dopis ze dne 23. 6. 2017, jímž odvolal dar žalované, a to v podobě předmětných nemovitostí a rovněž osobního automobilu s odkazem na ustanovení § 2068 a násl. občanského zákoníku pro nouzi, a v souladu s ust. § 2072 a násl. občanského zákoníku pro nevděk a vyzval žalovanou, aby podepsala souhlasné prohlášení, které by sloužilo jako podklad pro zápis vlastnického práva žalobce k předmětným nemovitostem do katastru nemovitostí a vydala žalobci osobní automobil, kdy odvolání daru bylo žalované doručeno dne 10. 7. 2017. Žalovaná pak v písemné odpovědi doručené mu 17. 7. 2017 informovala, že odvolání daru neakceptuje, neboť má za to, že nebyly splněny podmínky. Dále uvedl, že toto odmítnutí pak má za následek podání předmětné žaloby tak, aby bylo dosaženo v souladu faktického a formálního stavu. Co se týče důvodu pro odvolání daru uvedl, že se jednak žalovaná odmítá jakkoliv podílet na nutných nákladech vynakládaných na provoz a udržování nemovitosti v jejich spoluvlastnictví, kdy ani po opakovaných výzvách se odmítá podílet na úhradě rozvodu tepla v domě, rovněž tak na splácení společných dluhů vyplývajících ze smluv o půjčkách, které byly uzavřeny s jeho matkou v přibližné výši ██████████ Kč, které splácí sám a rovněž hradí polovinu splátek hypotečního úvěru, kdy druhou polovinu by měla hradit žalovaná, kdy poukázal na to, že ze svých výlučných prostředků do oprav nemovitosti na přání žalované investoval v roce 2013 částku ve výši ██████████ Kč. Zdůraznil, že žalovaná jedná a jednala vždy výlučně ziskuchtivě, svým jednáním pak v rozporu s dobrými mravy uvádí jak jeho, tak jeho matku, do nouze, neboť on je nucen splácet závazky z doby manželství samostatně a půjčovat si prostředky od osob blízkých, kdy zároveň není schopen matce plnit tak, aby došlo k uspokojení pohledávek, kdy jeho matka je pak nucena prodat poslední hodnotnější majetek – chatu, aby mu tak v tíživé životní situaci pomohla. Poukázal pak na svou finanční situaci, kdy disponuje celkově částkou ██████████ Kč (příjem ze zaměstnání, příjem z nájmu nemovitosti, příjem z výživného), kdy po uhrazení nákladů na bydlení, na stravu, ošacení, náklady spojené s péčí o děti, splácení závazků a svých nákladů, mu měsíčně zbývá částka ve výši ██████████ Kč. Tvrdil, že mu vypomáhá finančně jeho matka, přičemž pokud by se i žalovaná podílela na splácení předmětných závazků, mohly by být splněny podstatně dříve. Taktéž tvrdil, že se tím rovněž jeho matka dostává do finančních problémů. Podání žaloby a vypořádání spoluvlastnictví ze strany žalované pak žalobce považuje za jednání v rozporu s dobrými mravy, když žalovaná požaduje vyplacení podílu na nemovitostech, které dostala darem v dobré víře ze strany žalobce, kdy měl za to, že s žalovanou stráví zbytek života a darované nemovitosti budou užívat společně. Dále uvedl, že i za trvání manželství se žalovaná dopouštěla jednání v rozporu s dobrými mravy, kdy navázala mimomanželský poměr s kolegou a rovněž zasílala jinému muži intimní fotografie, jezdila s ním do zahraničí. Uvedl, že mimomanželská známost žalované byla důvodem, pro který došlo k zániku manželství. Navíc poukázal na to, že žalovaná vyvolávala opakovaně konflikty, kdy jej osočovala z toho, že není schopen

zabezpečit rodinu, že vydělává málo peněz apod. V době kolem rozvodu pak na něj dokonce zavolala policie ČR a bezdůvodně jej obvinila z krádeže, podruhé přivolala policii ČR v době, kdy se on doma staral o nemocné dítě, a chtěla si odvézt osobní automobil, přičemž ke všemu došlo před nezletilými dětmi, v čemž žalobce spatřuje účelovost jednání žalované. Zdůraznil, že tyto důvody považuje za zákonné důvody pro odvolání daru, kdy žalovaná je v současné době nepoctivým držitelem vozidla, a co se týče nemovitostí, tak zápis v evidenci katastru neodpovídá faktickému stavu.

2. Žalovaná pak s návrhem nesouhlasila, žalobu považovala za nedůvodnou a navrhla její zamítnutí v plném rozsahu. Ve svém vyjádření žalovaná potvrdila, že za doby trvání manželství žalobce získal finanční prostředky z prodeje dědictví s tím, že rovněž uzavřel kupní smlouvy na nemovitosti, které sám v žalobě specifikuje, a na základě darovací smlouvy se žalovaná stala spoluvlastníkem těch nemovitostí, které žalovaný ve svém návrhu specifikuje. Rovněž potvrdila, že se žalobce stal vlastníkem osobního automobilu zn. Volkswagen Golf, který jí následně daroval, a který užívá doposud, zejména ve prospěch nezletilých dětí. Žalovaná dále potvrdila, že vzhledem k tomu, že se účastníkům nepodařilo dosáhnout dohody ohledně vypořádání spoluvlastnictví, podala v tomto směru žalobu, kdy tento její návrh je veden u zdejšího soudu pod sp. zn. 13 C 76/2017. Rovněž potvrdila, že žalobce dopisem ze dne 23. 6. 2017 odvolal dar s tím, že její odpověď ze dne 13. 7. 2017 obsahovala sdělení o neakceptaci odvolání daru pro nesplnění podmínek. Žalovaná pak rozporovala, že by žalovaný nemovitosti kupoval na její přání a na její nátlak a rovněž nesouhlasila s tvrzením, že by k darování nemovitostí došlo na její nátlak, a ani že by se v době darování jejich manželství chýlilo ke konci. Co se týče vypořádání zaniklého společného jmění manželů a zrušení a vypořádání spoluvlastnictví, pak v tomto směru uvedla, že mezi účastníky došlo k jednání a rovněž k rozsáhlé korespondenci v tomto směru s tím, že ze strany žalovaného bylo pouze tvrzeno, že se chce dohodnout, rovněž sliboval, že si nechá vypracovat znalecký posudek týkající se hodnoty nemovitostí, nicméně žádný návrh z jeho strany učiněn nebyl, pouze dementoval veškeré návrhy samotné žalované. Dále poukázala na to, že nikdy nejednala tak, že by žalobce donutila ke koupi nemovitostí, rekonstrukci a darování z důvodu ziskuchtivosti, tak jak se to nyní se snaží podat sám žalobce. Poukázala na to, že účastníci na rekonstrukci nemovitostí čerpali dva úvěry, které oba splácí, dále poukázala na to, že žalobce je jediný, kdo užívá nemovitosti v [REDAKCE] s tím, že ona je z jejich užívání zcela vyloučena a do domu se nedostane, neboť žalobce jednak vyměnil zámky a jednak jsou tyto nemovitosti rovněž užívány bez jejího souhlasu a jakékoli náhrady rovněž partnerkou žalobce a jejími dětmi. Zdůraznila, že za užívání nemovitosti jí žalobce ničeho nehradí. Žalovaná dále uvedla, že se nepodílí na úhradě žalobcem tvrzeného dluhu vůči jeho matce, neboť dle jejího názoru tento dluh neexistuje. Žalovaná pak nesouhlasila s důvody odvolání daru, a to jak ideálního spoluvlastnického podílu na nemovitostech v [REDAKCE], tak i automobilu, kdy poukázala na to, že důvody uváděné v dopise ze dne 23. 6. 2017, a to nouze, do níž se žalobce dostává proto, že se žalovaná odmítá podílet na nákladech spojených s vlastnictvím nemovitosti a splácením společných dluhů, dále to, že se musel obrátit na svou matku, aby mu pomohla v této jeho situaci a tato je pak nucena prodat poslední hodnotnější majetek, a to chatu, kdy zásadně nesouhlasí s tím, že by se žalobce ocitl v nouzi předvídané občanským zákoníkem, která by mohla být pro odvolání daru a naplnění tohoto důvodu, tak není dáno, kdy s ohledem na jeho tvrzené příjmy a výdaje se do takovéto nouze dostat ani nemůže. Co se pak týče dalšího důvodu, který uváděl žalobce, a to podání žaloby o zrušení o vypořádání spoluvlastnictví k nemovitostem a vyplacení v pořádacího podílu ve prospěch žalované, ani v tomto směru žalovaná s tímto důvodem nesouhlasí, neboť s ohledem na neúspěšná vzájemná jednání účastníků v tomto směru a neochotu žalobce navrhnout jakékoli řešení,

žalované nezbylo ničeho jiného, než se domáhat svých práv soudní cestou. Opětovně zdůraznila, že předmětné nemovitosti využívá pouze žalobce se svou novou rodinou, ona je z užívání nemovitostí zcela vyloučena, přičemž aktuálně nemá ani o nemovitosti zájem. Z tohoto důvodu se pak domáhá vyplacení odpovídajícího vypořádacího podílu, případně nařízení prodeje nemovitostí pro případ, že by ani žalobce o ně neměl zájem. Své jednání pak spatřuje jako jednání v souladu se zákonem, aniž by jakkoliv porušovala dobré mravy. K dalšímu důvodu pro vrácení daru, a to tvrzenému opuštění společné domácnosti z důvodu její mimomanželské známosti pak v tomto směru žalovaná odkázala na rozvodový spis zdejšího soudu sp. zn. 5C 177/2016, z něhož je patrné, že mimomanželský poměr nebyl příčinou rozpadu manželství účastníků řízení, v tomto směru pak z důvodu právní jistoty namítla opožděnost odvolání daru s odkazem na ustanovení § 2075 občanského zákoníku, kdy k odvolání daru došlo až po uplynutí předmětné jednorozční lhůty, když opustila společnou domácnost v listopadu 2015, přičemž k odvolání daru došlo až 23. 6. 2017. Ve svém vyjádření dále uvedla, že pokud se týká tvrzeného bezdůvodného obvinění žalobce z trestné činnosti, tak ani v tomto směru se toto jeho tvrzení nezakládá na pravdě, rovněž i v tomto směru namítla opožděnost odvolání daru.

3. Žalobce ve svém doplnění návrhu ze dne 28. 3. 2018 uvedl, že skutečně k darování nemovitostí došlo na nátlak žalované s tím, že z jeho strany k darování došlo pouze z důvodu dobré víry v pevnost vztahu, a to v zájmu dalšího trvání a zachování manželství s tím, že žalovaná jej v krátkém časovém odstupu po darování opustila a jednala tak vypočítavě a rozhodně v rozporu s dobrými mravy. Manželství pak dle názoru žalobce bylo ze strany žalované motivováno pouze jejím vlastním obohacením, kdy stále tvrdila, že nechce bydlet v podnájmu, chce bydlet ve svém a cítit se tam jako doma. Argumentoval tím, že on jednal v zájmu zachování rodiny, kdy rodinu nechtěl rozbit a snažil se manželce v tomto směru plně vyhovět. Ohledně mimomanželské známosti pak poukázal na to, že dle jeho názoru tato trvala již v době darování, poukázal na to, že excesy žalované byly opakované. Upřesnil, že pravděpodobně poslední manželský vztah žalované byl s panem [REDAKCE] s nímž pak žalovaná byla bezprostředně před opuštěním žalobce, tedy v druhé polovině roku 2015, několikrát v zahraničí, udržovala s ním rovněž partnerský vztah. Tvrdil, že 24. 10. – 26. 10. 2015 byla žalovaná s panem [REDAKCE] v [REDAKCE] s tím, že z veřejně dostupných fotografií žalované je toto zcela patrné, když fotky byly pořizovány odlišným mobilním telefonem, než jakým disponovala žalovaná. V tomto směru pak žalovaná žalobci tvrdila, že na dovolenou jede s kamarádkou. Poukázal rovněž na to, že rodina žalované za trvání jejich manželství již znala pana [REDAKCE] a dále již krátce po odchodu ze společné domácnosti žalovaná trávila čas na statku v [REDAKCE], a to dne 27. 11. 2015, rovněž užívala zřejmě vůz, který byl v jeho vlastnictví. Dále poukázal na to, že žalovaná byla rovněž v kontaktu s jinými muži v průběhu manželství, kdy s těmito muži komunikovala, rovněž na společných datových nosičích se objevily jejich intimní fotografie. Co se poté týče křivého obvinění jeho osoby ze strany žalované, pak dne 18. 11. 2015 byl nepravdivě obviněn z trestné činnosti, a to krádeže šperků žalované, tato obvinění, řešena za účasti policie, kdy při zásahu byly přítomny i nezletilé děti účastníků, se neprokázala, byla čistě účelová. Toto jednání pak žalovaná zopakovala na Štědrý den roku 2015, kdy za účasti policie se dostavila pro automobil, který byl užíván oběma účastníky, kdy dle názoru žalobce takovéto jednání může mít psychické následky u dětí, a jednání žalované pak považuje za nevděčné a jednání bezohledné pouze v jejím zájmu. Co se pak týče vypořádání spoluvlastnictví, v doplnění svého návrhu neuvedl žádná nová tvrzení.

4. Žalovaná se pak ve svém vyjádření ze dne 8. 4. 2018 vyjádřila tak, že nemovitosti nebyly darovány ze strany žalobce na její nátlak z důvodu ve víru zachování rodiny, a že rozhodně v tomto směru nejednala vypočítavě. Co se týká mimomanželské známosti, mimomanželských aktivit, které jsou tvrzeny, tak tato tvrzení považovala za pouhé spekulace, které nejsou čímkoliv podloženy s tím, že ohledně vztahu s panem [REDAKCE] jsou tvrzení žalobce účelová, založená na domněnkách. Rovněž ohledně křivého obvinění toto považovala za tvrzení zcela účelová a nikoli faktická. Ve vyjádření ze dne 16. 3. 2018 žalovaná poukázala na svůj názor ohledně její námítky opožděného odvolání daru ze strany žalobce, kdy je přesvědčena, že je nutno postupovat v dané věci podle nového občanského zákoníku, odkázala naopak na závěr rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 11. 2017, č.j. 21 Co 21/2017-144.
5. Žalobce s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 3776/2012 pak byl přesvědčen, že lhůta pro uplatnění práva na vrácení daru v případě hrubého porušení dobrých mravů, v případě soustavného, tedy opakovaného porušování dobrých mravů, začíná běžet až od okamžiku, kdy chování obdarovaného dosáhlo intenzity chování hrubě porušujícího dobré mravy a došlo tak na plnění znaků uvedených v § 630 občanského zákoníku, tedy od okamžiku, kdy právo dárce mohlo být vykonáno poprvé. Hrubé porušení dobrých mravů týkající se mimomanželského poměru žalované pak posuzoval až v okamžiku, kdy se připojil k návrhu na rozvod manželství, tj. v době, kdy vztah byl již nezvratně skončen, tzn. že došlo k rozvodu manželství, kdy až tímto okamžikem bylo jednání v rozporu s dobrými mravy dokonáno, přičemž v daném případě k tomu došlo na jednání soudu dne 29. 11. 2016 (kdy se žalobce coby manžel připojil k rozvodu manželství). K odvolání daru pak došlo dopisem ze dne 23. 6. 2017, který byl žalované doručen dne 10. 7. 2017. Jednoletá lhůta k odvolání daru pak začala běžet dnem dokonání jednání žalované, tedy dnem 29. 11. 2016. Rovněž poukázal na to, že pokud jde o lhůty, tak mezi manžely lhůty neběží, začínají pak běžet až od právní moci rozvodu manželství.
6. Soud ve věci provedl dokazování, přičemž z kupní smlouvy uzavřené dne 5. 12. 2012 mezi Marcelou Znamirovskou jako prodávající a žalobcem jako kupujícím bylo zjištěno, že žalobce se stal výlučným vlastníkem nemovitostí v k.ú. a obci [REDAKCE], a to budovy č.p. [REDAKCE] na pozemku parc.č. [REDAKCE], pozemku parc.č. [REDAKCE], pozemku parc.č. [REDAKCE], na němž je stavba bez č.p./č.ev., a pozemku parc.č. [REDAKCE], a to za celkovou cenu [REDAKCE] Kč.
7. Z darovací smlouvy ze dne 5. 9. 2013 uzavřené mezi žalobcem jako dárce a žalovanou jako obdarovanou, bylo zjištěno, že dárce převedl na obdarovanou vlastnické právo k ideální 1/2 nemovitostí - domu č.p. [REDAKCE] na pozemku č. stav. [REDAKCE], pozemku parc. č. [REDAKCE], pozemku parc. č. [REDAKCE], a to vše v k.ú. a obci [REDAKCE] s tím, že obdarované byl znám právní i faktický stav předmětných nemovitostí, které do svého vlastnictví přijala. Žádné další podmínky darování ve smlouvě stanoveny nebyly. Spoluvlastnictví k předmětným nemovitostem potom vyplývá i z příslušných informací o pozemcích a stavbách a z nahlížení do katastru nemovitostí z 22. 4. 2017.
8. Z kupní smlouvy ze dne 15. 2. 2013 uzavřené mezi společností AAA Auto a.s. jako prodávajícím a žalobcem jako kupujícím vyplynulo, že prodávající předmětnou smlouvou prodal kupujícím automobil tov. zn. Volkswagen Golf, rok uvedení do provozu 2009, SPZ [REDAKCE], č. karoserie [REDAKCE], a to za kupní cenu [REDAKCE] Kč, která byla kupujícím zaplacená v hotovosti při podpisu smlouvy.

9. Darovací smlouvou ze dne 25. 4. 2014 uzavřenou mezi žalobcem jako dárce a žalovanou jako obdarovanou vyplynulo, že výše specifikovaný osobní automobil byl ze strany dárce darován obdarované, která předmětný dar přijala.
10. Z obsahu spisu Okresního soudu v Berouně sp. zn. 5 C 177/2016 bylo zjištěno, že k návrhu žalobkyně ze dne 4. 10. 2015 bylo pravomocně rozvedeno manželství účastníků, které uzavřeli dne 26. 9. 2009 v [REDAKCE] rozsudek nabyt právní moci dne 30. 12. 2016. V průběhu řízení bylo zjištěno, že za trvání manželství se účastníkům narodily dvě děti, pravomocným rozhodnutím zdejšího soudu pak byla schválena dohoda rodičů i pro dobu po rozvodu jejich manželství, kdy obě nezletilé děti byly svěřeny do střídavé péče rodičů, dále bylo rozhodnuto, že každý z rodičů bude přispívat na výživu každého z nezletilých synů částkou [REDAKCE] Kč měsíčně. Co se týče rozvodu manželství, pak účastníci se neshodli na příčinách rozvratu manželství, kdy z pohledu manželky byly hlavním důvodem rozpadu vztahu opakované změny nálad manžela, který jí vyznával lásku, současně jí urážel a osočoval, že je zlatokopka. Dle jejího názoru se pak manžel měl dopustit několika nevěř, vztahy se postupně vyhrcovaly a v listopadu 2015 pak manželka opustila společnou domácnost. Manžel pak spatřoval hlavní příčinu rozvratu manželství ve vzájemných hádkách týkajících se hospodaření s financemi, kdy manželka mu vyčítala, že vydělává málo. Dále zjistil posílání intimních fotografií manželky s kolegy z práce, v průběhu roku 2015 si měla najít novou známost. Soud po provedeném dokazování shledal manželství účastníků hluboce, trvale a nenapravitelně rozvrácené s tím, že nelze očekávat obnovení takového soužití, které bylo ukončeno v listopadu 2015. Zásadním zdrojem neshod a problémů pak byly otázky týkající se financí a hospodaření s nimi, kdy mezi manželi docházelo stále častěji k hádkám, nedokázali vzájemně komunikovat, což vedlo k citovému odcizení a ztrátě důvěry. Nevěra žádného z účastníků prokázána nebyla. Manželství soud shledal jako čistě formální svazek neplnící žádnou ze svých funkcí, kdy naděje na zlepšení situace v budoucnu neexistuje. K návrhu na rozvod manželství se pak manžel připojil.
11. Ze spisu Okresního soudu v Berouně sp. zn. 13 C 76/2017 bylo zjištěno, že návrhem podaným k soudu dne 27. 4. 2017 se žalovaná domáhá zrušení spoluvlastnictví účastníků k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, na LV č. [REDAKCE], pro obec a k.ú. [REDAKCE], a to pozemku parc. č. [REDAKCE] pozemku parc. č. [REDAKCE] na němž stojí stavba bez č.p./č.ev. – garáž, budova č.p. [REDAKCE] na pozemku parc. č. [REDAKCE] s tím, že tyto nemovitosti by byly přikázány do výlučného vlastnictví žalobce, který by pak byl povinen vyplatit žalované vypořádací podíl, který by byl určen soudem, případně by byl nařízen prodej nemovitých věcí ve veřejné dražbě. Tento návrh pak žalovaná odůvodnila tím, že nemá již dále zájem setrvávat ve spoluvlastnictví s tím, že od listopadu 2015 nemovitosti neužívá, byla nucena z nich odejít, tyto nemovitosti užívat nemůže a není možné ani spoluužívání s ohledem na vyhrcované vztahy mezi účastníky. Poukázala na to, že se ohledně zrušení a vypořádání spoluvlastnictví a s žalobcem nebyli schopni dohodnout.
12. Z dopisu adresovaného žalované zástupcem žalobce označeným jako odvolání daru ze dne 23. 6. 2017 bylo zjištěno, že se žalobce odvolal dar, a to jednak spočívající v podílu ve výši ideální 1/2 na nemovitých věcech - stavbě č.p. [REDAKCE] na pozemku parc.č. [REDAKCE], pozemku parc.č. [REDAKCE] jehož součástí je stavba bez č.p./č.ev., a pozemku parc.č. [REDAKCE], vše v obci a k.ú. [REDAKCE] a dále automobilu Volkswagen Golf s odůvodněním, že předmětné nemovitosti a rovněž předmětný automobil byl darován za trvání manželství v dobré víře v pevnost vzájemného vztahu účastníků a v zájmu zachování poklidného manželství a ve snaze vyhovět přáním žalované s tím, že žalobce

netušil, že manželství skončí rozvodem. Dar byl odvolán s odkazem na ustanovení § 2068 a násl. občanského zákoníku a dále s odkazem na ustanovení § 2072 a následující občanského zákoníku pro nevďk. Žalované bylo vytýkáno, že se odmítá podílet na nákladech spojených s vlastnictvím nemovitostí a splácením společných dluhů, čímž se žalobce ocitl v nouzi a byl nucen požádat svou matku, aby mu v této situaci pomohla, a ta je tak nucena prodat poslední hodnotnější majetek – chatu. V dopise je tvrzeno, že tímto jednáním pak žalovaná uvádí v nouzi i osoby žalobci blízké. Dále poukázal žalobce v tomto dopise na podání žaloby na zrušení a vypořádání vlastnictví ze strany žalované s tím, že by měla být žalované vyplacena hodnota podílu na nemovitostech, případně polovina výtěžku z prodeje, což považuje za jednání v rozporu s dobrými mravy a obohacení se žalované bez většího opodstatnění na úkor žalobce. Dále bylo uvedeno, že žalobce je přesvědčen, že manželství bylo ze strany žalované opuštěno kvůli mimomanželské známosti, která trvala již v době manželství, což je opět jednání v rozporu s dobrými mravy. Dále bylo zmíněno i bezdůvodné obvinění žalobce z trestné činnosti ze strany žalované. Žalovaná pak byla seznámena s tím, že díky tomuto odvolání daru se žalobce ke dni doručení odvolání stává opět vlastníkem nemovitostí a rovněž automobilu a žalovaná byla vyzvána k podpisu souhlasného prohlášení pro účely zápisu do katastru nemovitostí a rovněž k předání automobilu. Tento dopis byl žalované doručen dne 10. 7. 2017 (viz. dodejka, souhlasné tvrzení účastníků). Z vyjádření žalované ze dne 13. 7. 2017 doručené právnímu zástupci žalobce dne 17. 7. 2017 bylo zjištěno, že žalovaná důvody odvolání daru, a to jak nemovitostí, tak automobilu, neakceptuje, a to z důvodu nesplnění zákonných podmínek, kdy tvrzení žalobce zcela odmítá.

13. Z emailové komunikace mezi účastníky z období 20. 9. 2016 až 8. 12. 2016 bylo zjištěno, že žalobce vyzýval žalovanou k podílu na údržbě domu v ulici [REDAKCE], kdy konkrétně požadoval podíl na opravě topné soustavy. Žalovaná úhradu podílu na opravě topné soustavy odmítla, neboť tuto pohledávku započítala proti své pohledávce na úhradu za užívání její části nemovitostí a požadovala po žalobci návrh na vypořádání spoluvlastnictví.
14. Z potvrzení zaměstnavatele žalobce – spol. FleetCom, s r.o., o jeho příjmu za období duben – červen 2017 bylo zjištěno, že průměrný čistý měsíční příjem za toto období činí [REDAKCE] Kč. Z přehledu měsíčních nákladů za rok 2017 vypracovaných žalobcem pro jeho osobu bylo zjištěno, že náklady na bydlení činí [REDAKCE] Kč, náklady na děti byly vyčísleny na částku [REDAKCE] Kč, další náklady (telefon, bytový fond, internet, hypotéka, splátka půjčky z doby manželství, splátka automobilu Octavia, výživné na nezletilé, další splátka dluhu matce, další dluhy ze SJM), činí [REDAKCE] Kč, náklady celkem [REDAKCE] Kč, příjmy pak byly vyčísleny na částku [REDAKCE] Kč mzda, [REDAKCE] Kč nájem z bytu, [REDAKCE] Kč výživné, příjmy celkem byly vyčísleny na částku [REDAKCE] Kč, přičemž rozdíl příjmů a nákladů činí částku [REDAKCE] Kč.
15. Z výpisu z katastru nemovitostí k datu 7. 3. 2018 a z přehledu vlastnictví a jiných věcných práv k datu 7. 3. 2018 vyplynulo, že žalobce je výlučným vlastníkem bytové jednotky [REDAKCE] v [REDAKCE] umístěné v bytovém domě, spolu s příslušnými spoluvlastnickými podíly na společných částech domu a na pozemcích, vše zapsáno na LV č. [REDAKCE] a LV č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun pro obec a k.ú. [REDAKCE]
16. Ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru reg. č. [REDAKCE] ze dne 6. 8. 2013 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi Hypoteční bankou a.s. jako bankou a účastníky jako dlužníky s tím, že banka poskytla úvěr ve výši [REDAKCE] Kč, a to za účelem

rekonstrukce nemovitosti, konkrétně budovy č.p. 124, pozemku parc. č. 1126, pozemku parc. č. 1127/1 a pozemku parc. č. 1127/2, vše v k.ú. Hlásná Třebaň s tím, že úvěr byl splatný do 15. let od první splátky po dočerpání úvěru, předpokládaná výše splátky činila [REDACTED] Kč. Ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru reg. č. [REDACTED] ze dne 2. 7. 2014 bylo zjištěno, že tato smlouva byla opět uzavřena mezi společností Hypoteční banka a.s. jako bankou a účastníky co by dlužníky s tím, že banka poskytla účastníkům úvěr ve výši [REDACTED] Kč, úvěr byl účelově vázán, a to pro rekonstrukci nemovitosti budovy č.p. [REDACTED] v k.ú. [REDACTED] s tím, že úvěr měl být splacen do 20 let od první splátky po dočerpání úvěru, předpokládaná výše splátky činila [REDACTED] Kč.

17. Z výpisu účtu vedené pro osobu žalované u Československé obchodní banky a.s. za období prosinec 2016 až leden 2018 bylo zjištěno, že žalovaná se podílí pravidelně na platbě obou splátek z výše uvedených hypotečních úvěrů.
18. Z emailu ze dne 17. 5. 2012 adresovaného matce žalobce žalovanou bylo zjištěno, že žalovaná s ohledem na její spoluvlastnictví nemovitosti v [REDACTED] a žalobcovo vlastnictví části domu v [REDACTED], není zcela spokojena se současným stavem bydlení účastníků v podnájmu s tím, že uvažovala, že by se celá rodina dle nabídky její matky mohla přestěhovat právě k její matce, kde by měli k dispozici celé patro s tím, že se vždy snažili oba účastníci vymyslet bydlení tak, aby mohli žít společně (žalobce by případně kvůli práci pak za rodinou dojížděl). Poukázala na to, že pokud nebudou ve svém, bude stále někdo řešit pláč jejich dětí s tím, že nemohli využívat ani zahradu. Z emailu rovněž vyplynulo, že žalobce povzbuzoval žalovanou, aby vše vydržela, že po prodeji domu by mohli bydlet jinde, na to se žalovaná spoléhat nechtěla, a žádala matku žalobce o případnou radu.
19. Z dlužního úpisu ze dne 13. 10. 2014 vyplynulo, že na této listině potvrzuje žalobce, že si od své matky vypůjčil dne 13. 10. 2014 částku [REDACTED] Kč, kdy se tuto zavazuje vrátit nejpozději do konce roku 2018. Z dlužního úpisu ze dne 3. 3. 2015 bylo zjištěno, že matka žalobce uvedla, že účastníkům na terénní úpravy a dlažbu chodníků a nádvoří u jejich rodinného domku, půjčila ke dni 3. 3. 2015 celkem [REDACTED] Kč, přičemž tato částka jí má být vrácena nejpozději do konce roku 2019. Z dlužního úpisu ze dne 2. 11. 2014 bylo zjištěno, že matka žalobce uvedla, že k tomuto dni půjčila účastníkům jako manželům na opravu pláště jejich rodinného domku v [REDACTED] dne 11. 11. 2014 částku [REDACTED] Kč, která jí bude vrácena do 5 let. Všechny úpisy pak byly podepsány pouze matkou žalobce a žalobcem.
20. Z periodického výpisu z účtu matky žalobce, [REDACTED] vedeného u Komerční banky a.s. za období 8. 1. – 6. 2. 2015 bylo zjištěno, že mimo jiné dne 14. 1. 2015 z tohoto účtu odcházela na účet označený jménem žalované částka [REDACTED] Kč označena jako druhá záloha na dlažbu.
21. Z výpovědi svědkyně [REDACTED] bylo zjištěno, že je matkou žalobce s tím, že ke svému synovi má normální mateřský vztah, a k žalované od doby podání žaloby na vypořádání spoluvlastnictví pak vztah nemá žádný a nechápe její jednání. Z výpovědi svědkyně pak vyplynulo, že ji velmi tížilo časté stěhování rodiny po narození dětí. Měla povědomí o tom, že v průběhu doby mezi účastníky vyvstaly spory a hádky týkající se nedostatku peněz a neadekvátního bydlení. Situaci ohledně bydlení měl snahu její syn vyřešit, kdy dal přednost své vizi žití na venkově, ačkoli svědkyně měla za to, že vila v dlouhodobém vlastnictví rodiny na [REDACTED] by byla vhodná k bydlení i pro celou

synovu rodinu, neboť tam byly dostatečné prostory, rovněž tam byl i dostatek zeleně a považovala toto místo za vhodné prostředí pro své vnuky, a z tohoto důvodu pak došlo k prodeji rodinného domu v [redacted] na [redacted] na němž měl žalobce určitý podíl, získal tak z tohoto prodeje částku [redacted] Kč, kdy její část pak použil na koupi rodinného domu v [redacted]. Ve své výpovědi dále uvedla, že s ohledem na stížnosti žalované na nedostatky onoho domu v [redacted] a i jeho okolí, pak z její strany vyšel impuls na půjčku, která by zajistila dokončení opláštění a zateplení domu, dále by z ní bylo čerpáno na dlažbu domu, na chodníčky kolem domu a na vjezd. Celkově se dohodli na půjčce ve výši [redacted] Kč, kdy ve finále poskytla prostředky vyšší. Tvrdila, že o poskytnutí peněz musela být uvědoměna i žalovaná, neboť dvakrát šly platby z účtu svědkyně na účet žalované, jinak platila práce svědkyně přímo firmám, které práce prováděly či předávala hotovost synovi, aby mohl práce uhradit. Ohledně prodeje domu na [redacted] pak měla za to, že k tomu vedla syna touha po tom, aby měl rodinu pohromadě, aby jeho manželka neodešla bydlet do [redacted]. Dále se svědkyně vyjádřila i k jednání žalované ohledně vydání vozu za účasti Policie ČR, které vnímala jako zcela nevhodné, kdy měla za to, že vozidlo má patřit tomu, kdo má děti ve své péči. Dále uvedla, že finanční prostředky synovi obtížně stačí k tomu, aby pokryl náklady na živobytí a náklady spojené s bydlením. Finančně mu však nevypomáhá a rovněž od roku 2015 kvůli synovi žádnou nemovitost neprodávala a ani nemohla, neboť žádnou nemovitost již nevlastnila. Co se týká půjček, uvedla, že tyto všechny půjčky byly ze strany syna již postupně splaceny, ohledně hospodaření domácnosti účastníků představu neměla, jinak měla za to, že žalovaná se na nákladech spojených s domem nijak nepodílí s tím, že od listopadu 2015 v předmětném domě byly pouze problémy s tepelným čerpadlem, dále s vodou a elektřinou a jinak pouze standardní náklady na údržbu.

22. Soud pak zamítl další návrhy na doplnění dokazování ze strany žalobce, a to protokolem o výsledku žalobce ze dne 18. 11. 2015, fotodokumentací ze zásahu policie ČR, fotografiemi ze dne 26. 10. 2015 a 28. 10. 2015, výslechem svědkyně - kamarádky žalované jménem [redacted] smlouvou o zájezdu a smlouvou o ubytování, výslechem svědkyně [redacted], výslechem svědků [redacted] a [redacted] zprávou soukromého detektiva ze dne 27. 11. 2015, LV nemovitostí – statku č.p. [redacted] v obci [redacted] ke dni 27. 11. 2015, výslechem svědka [redacted], výslechem svědka [redacted] elektronickou komunikací na bývalé telefonní číslo žalované, neboť tyto důkazy byly pro posouzení a rozhodnutí věci nepodstatné.
23. Po provedeném dokazování vyšel najevo tento skutkový stav:
Na základě kupní smlouvy ze dne 5. 12. 2012 ze stal žalobce výlučným vlastníkem nemovitostí v obci a k.ú. [redacted] a to budovy čp. [redacted] bydlení na pozemku parc. č. [redacted], pozemku parc. č. [redacted], pozemku parc. č. [redacted] a pozemku parc.č. [redacted]. Tyto nemovitosti nabyt z prostředků získaných z prodeje nemovitostí - vily na [redacted] Darovací smlouvou ze dne 5. 9. 2013 pak žalobce převedl vlastnické právo k ideální 1/2 předmětných nemovitostí (kromě pozemku parc. č. [redacted]) na žalovanou, která dar přijala. Dne 15. 2. 2013 se pak stal žalobce výlučným vlastníkem osobního automobilu tov.zn. VW Golf , SPZ [redacted] přičemž toto předmětné vozidlo darovací smlouvou ze dne 25. 4. 2014 převedl na žalovanou. Obě darovací smlouvy pak byly uzavřeny za doby trvání manželství účastníků, nebyly v nich uvedeny žádné další podmínky. Ke dni 30. 12. 2016 bylo pravomocně manželství účastníků uzavřené dne 26. 9. 2009 v [redacted] rozvedeno, a to rozhodnutím zdejšího soudu č.j. 5 C 177/2016-22, z důvodů citového odcizení a ztráty důvěry mezi účastníky k němuž došlo na základě hádek týkajících se zejména problémů v oblasti financí a hospodaření s nimi a dále v důsledku nedostatečné vzájemné komunikace. Žalovaná pak dne 27. 4. 2017 podala ke zdejšímu soudu žalobu

na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví účastníků, již se týká předmětných nemovitostí, žalobce pak dne 30. 8. 2017 podává návrh na určení vlastnického práva k předmětným nemovitostem a na vrácení daru v podobě automobilu, a to poté, co se domáhal vrácení těchto darovaných věcí v důsledku odvolání daru ze dne 23. 6. 2017, a to proto, že dar mu vrácen nebyl.

24. Podle § 628 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31.12.2013 (dále jen OZ), darovací smlouvou dárce něco bezplatně přenechává nebo slibuje obdarovanému, a ten dar nebo slib přijímá. Darovací smlouva musí být písemná, je-li předmětem daru nemovitost a u movité věci, nedojde-li k odevzdání a převzetí věci při darování.
25. Podle § 37 odst. 1 OZ, právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně; jinak je neplatný.
26. Podle § 2068 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen NOZ), upadne-li dárce po darování do takové nouze, že nemá ani na nutnou výživu vlastní nebo nutnou výživu osoby, k jejíž výživě je podle zákona povinen, může dar odvolat a požadovat po obdarovaném, aby mu dar vydal zpět nebo zaplatil jeho obvyklou cenu, nanejvýš však v tom rozsahu, v jakém se dárce nedostává prostředků k uvedené výživě. Obdarovaný se může této povinnosti zprostit poskytováním toho, co je k této výživě potřeba.
27. Podle § 2072 odst. 1, 2 NOZ ublížil-li obdarovaný dárce úmyslně nebo z hrubé nedbalosti tak, že zjevně porušil dobré mravy, může dárce, neprominul-li to obdarovanému, od darovací smlouvy pro jeho nevděk odstoupit. Byl-li dar již odevzdán, má dárce právo požadovat vydání celého daru, a není-li to možné, zaplacení jeho obvyklé ceny. Odůvodňují-li to okolnosti, považuje se za nevděk vůči dárce také zjevné porušení dobrých mravů vůči osobě obdarovanému blízké.
28. Podle § 2073 NOZ nevděk činí obdarovaného co do jeho osoby nepoctivým držitelem.
29. Podle § 2075 odst. 1, 2 NOZ dárce může dar pro nevděk odvolat do jednoho roku ode dne, co obdarovaný dárce ublížil, ale dozví-li se o tom dárce později, do jednoho roku ode dne, kdy získal vědomost o důvodu pro odvolání daru. Dědic dárce může dar odvolat nejpozději do jednoho roku od smrti dárce. Je-li dar odvolán později a namítne-li obdarovaný opožděné odvolání daru, soud k odvolání nepřihlédne.
30. Podle § 646 NOZ, mezi manžely nepočne promlčecí lhůta běžet ani neběží, dokud manželství trvá. To platí obdobně i pro práva mezi osobami žijícími ve společné domácnosti, mezi zastoupeným a zákonným zástupcem, opatrovancem a opatrovníkem nebo mezi poručencem a poručníkem.
31. Soud se pak v dané věci nejprve zabýval námitkou žalobce týkající se absolutní neplatnosti uzavřené darovací smlouvy s odůvodněním, že tato smlouva byla uzavřena pod nátlakem ze strany žalované, kdy k darování nedošlo ze svobodné vůle žalobce, neboť tak učinil v zájmu zachování vzájemných vztahů účastníků a dalšího trvání manželství. S ohledem na to, že k darování došlo v roce 2013, platnost právního úkonu je nutno posuzovat podle ustanovení výše uvedeného § 37 OZ. K platnosti právního úkonu je nutné, aby takovýto právní úkon byl učiněn svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. V daném případě je ze strany žalobce tvrzena nesvoboda jeho projevu vůle (darování) spočívající v nátlaku, tedy v určitém psychickém donucení. Pod psychickým donucením je nutno

představit si určitou výhrůžku, kdy v důsledku takové výhrůžky a její intenzity, je jednatel nucen k projevu vůle, k němuž by jinak nepřistoupil, neboť tato u něj důvodně vzbuzuje bázeň či strach. V tomto konkrétním případě pak má však soud za to, že žalobce, který v době darování byl osobou plně svéprávnou a odpovědnou za své jednání, ze svých výlučných prostředků zakoupil nemovitosti v [REDAKCE], přičemž následně část těchto nemovitostí, resp. jejich ideální 1/2, převedl darovací smlouvou na svou manželku. Toto rozhodnutí spočívalo plně na jeho vůli s tím, že si nelze představit žádný nátlak ze strany žalované, který by představoval výhrůžku, jak jí má na mysli samotný zákon. I pokud by byl žalobce motivován k darování snahou o zachování manželství (když taková motivace v řízení nebyla prokázána), bylo výlučně na jeho rozhodnutí, jaké prostředky k tomu využije. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce mohl darovat věci například s rozvazovací podmínkou na dobu trvání manželství. V důsledku neprokázání nátlaku, jež by byl příčinou nesvobodného jednání žalobce při uzavírání darovacích smluv jak na nemovitosti, tak na osobní automobil tov. zn. Volkswagen Golf, neshledal soud toto jednání absolutně neplatným, způsobujícím neplatnost právního úkonu od jeho samého počátku. Soud tedy shledal, že obě darovací smlouvy jsou smlouvami platně uzavřenými, na jejichž základě žalovaná nabyla jednak nemovitosti, resp. podíl na nemovitostech v k.ú. a obci [REDAKCE] a jednak výlučně do svého vlastnictví nabyla osobní automobil tov. zn. Volkswagen Golf.

32. Tento dar byl následně ze strany žalobce odvolán, soud se proto následně zabýval jednotlivými důvody, které byly v písemném odvolání daru uvedeny. Prvním důvodem pro odvolání daru žalobcem byla nouze. Nouzi je nutno chápat jako situaci, kdy se dárce nikoli z vlastního přičinění dostane do situace, kdy nemá na nutnou výživu vlastní, případně na nutnou výživu osob, které je povinen vyživovat ze zákona. Žalobce nouzi popisoval tak, že mu na obživu zbývá pouze částka přes 200 Kč měsíčně s tím, že mu finančně musí vypomáhat jeho matka, která je tak nucena k prodeji své nemovitosti – chatě (k níž má citový vztah), prokázána nebyla. Samotná matka žalobce tato tvrzení vyvrátila, když jednak uvedla, že žalobci, svému synovi, finančně nijak nevypomáhá a rovněž ani že žádnou nemovitost prodávat kvůli svému synovi nemusela, resp. ani žádnou další nemovitost na prodej neměla. Z potvrzení zaměstnavatele žalobce má soud za prokázané i to, že jeho skutečný čistý příjem ze zaměstnání je cca o [REDAKCE] Kč měsíčně vyšší, než příjem samotným žalobcem. Nelze ani přehlédnout, že nemovitosti užívá společně se svou novou partnerkou a jejími dětmi, kteří se na provozu žalobcovy domácnosti minimálně podílet mají. Nouzi jako důvod pro vrácení daru tak soud neshledal.
33. Dalším tvrzeným důvodem pro odvolání daru byl nevděk, kterého se měla dopustit žalovaná tím, že jednala v rozporu s dobrými mravy, kdy se odmítá jakkoliv podílet na samotných nákladech týkajících se provozu a udržování předmětných nemovitostí ve spoluvlastnictví, rovněž se odmítá podílet na splácení společných dluhů ze smluv o půjčkách. Dále jednání v rozporu s dobrými mravy žalobce spatřoval v podání žaloby na vypořádání spoluvlastnictví ze strany žalované. Dalším jednáním v rozporu s dobrými mravy bylo jeho obvinění z krádeže ze strany žalované ze dne 18. 11. 2015, a přivolání policie na Štědrý den v roce 2015, po níž žalovaná požadovala součinnost při odvozu svého osobního automobilu. V neposlední řadě žalobce spatřoval nevděk žalované v navázání mimomanželského poměru v době za trvání manželství.
34. U tvrzeného křivého obvinění a navázání mimomanželské známosti se soud nejprve zabýval námitkou žalované ohledně opožděného odvolání daru. Z tvrzení žalobce vyplývá, že těchto jednání se žalovaná dopustila po 1. 1. 2014, resp. v listopadu a prosinci 2015, kdy mělo dojít ke křivému obvinění žalobce z krádeže a k žádosti žalované o součinnost s policií ČR při vydání jejího vozu, a k mimomanželským aktivitám žalované a k jejímu poměru pak mělo rovněž dojít v průběhu roku 2015, je soud přesvědčen, že je

nutno aplikovat ustanovení občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014, tedy konkrétně ustanovení § 2075 OZ, dle něhož se dárce může dovolat odvolání daru pro nevděk do 1 roku ode dne, co obdarovaný dárci ublížil, resp. do 1 roku ode dne, kdy dárce získá vědomost o důvodu pro odvolání daru. Žalobce pak vědomost o jednání žalované získal nepochybně v průběhu roku 2015. Pokud jde o obvinění z krádeže, o němž se dozvěděl při podání vysvětlení dne 18. 11. 2015, tj. uplynula roční lhůta dne 18.11.2016. Pokud jde o asistenci Policie ČR dne 24. 12. 2015, uplynula lhůta 24.12.2016. A co se týká mimomanželských aktivit žalované, věděl o nich žalobce nejpozději v průběhu měsíce září či října 2015, což sám potvrzoval ve svých podáních (i s odkazem na navržené důkazy a obsah spisu týkajícího se řízení o rozvod manželství účastníků), tedy lhůta opět uplynula v říjnu 2016. Žaloba ve věci pak byla podána až dne 30. 8. 2017, tedy jednoznačně po uplynutí jednorocní lhůty.

35. K námitce žalobce, že lhůty mezi manželi za trvání manželství neběží a že jednání, jež klade žalované k tíži jako nevděk – mimomanželské aktivity, bylo dokončeno až okamžikem jeho připojení k návrhu na rozvod manželství v listopadu 2016, soud nepřihlédl. Soud má za to, že o mimomanželském vztahu se žalobce dozvěděl nejpozději v říjnu 2015, když právě mimomanželský vztah byl důvodem pro opuštění společné domácnosti žalovanou v listopadu 2015 a důvodem pro nějž žalobce znemožnil žalované další užívání nemovitostí ve spoluvlastnictví, vyměnil zámky na vstupu do domu a žalovaná tak byla nucena požádat o asistenci policii při vydání svých věcí. Soud má za to, že promlčecí lhůta, o níž hovoří § 646 NOZ je ustanovením vztahujícím se na vzájemné pohledávky manželů.
36. Ohledně důvodu nevděku – nepodílení se na údržbě a nákladech spojených s užíváním nemovitostí ve spoluvlastnictví účastníků má soud za prokázané, že se žalovaná podílí na úhrad splátek obou hypotečních úvěrů, z nichž jsou zavázáni oba účastníci, a které byly účelově využity při rekonstrukci předmětných nemovitostí. Pokud jde o náklady spojené s užíváním, tyto má dle soudu povinnost nést žalobce, který výlučně nemovitosti užívá. Náklady na údržbu a případné opravy pak budou dle soudu předmětem sporu účastníků při vypořádání spoluvlastnictví k nemovitostem. Rovněž případné půjčky ze strany matky žalobce jsou předmětem SJM účastníků a mají v případném řízení týkající tohoto majetku.
37. Pokud žalovaná podala žaloba na vypořádání spoluvlastnictví účastníků k předmětným nemovitostem, poté, kdy učinila pokus o mimosoudní vyřešení věci, jde o realizaci jejího zákonného práva domáhat se uspořádání majetkových vztahů v případě sporu mezi spoluvlastníky. Nejde o jednání v rozporu s dobrými mravy, to vše za situace, kdy sám žalobce již více než 3 roky brání žalované v užívání předmětných nemovitostí.
38. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok I a II.).
39. Co se týče náhrady nákladů řízení, rozhodl soud podle ustanovení § 151 odst. 1 o.s.ř. za použití ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož soud přiznal účastníku, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V dané věci pak byla plně úspěšná žalovaná, které soud přiznal účelně vynaložené náklady v celkové výši ■■■■■ Kč, které jsou představovány odměnou advokátky ve výši ■■■■■ Kč za 1 úkon právní služby, a to v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) a dle ustanovení § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů s tím, že za 9 úkonů právní služby tak odměna advokáta činí ■■■■■ Kč, dále z paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 9 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, vyjádření ve věci ze dne 5. 12. 2017, další

vyjádření ve věci samé ze dne 12. 3. 2018, 15. 3. 2018, 8. 4. 2018, účast při jednání soudu dne 8. 3. 2018, 15. 5. 2018, 30. 8. 2018, 11. 4. 2019) v celkové výši ■■■ Kč, 1 úkon za ■■■ Kč, a dále částku ■■■ Kč představující 21% DPH z výše uvedených částek, neboť advokátka prokázala, že je plátcem DPH. Třídenní lhůta k plnění ve výroku III. pak byla stanovena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., neboť pro stanovení lhůty odlišné neshledal soud podmínky. Ve smyslu ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. je pak žalobce povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která žalovanou v řízení zastupovala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze se sídlem Praha 5, nám. Kinských 5, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložena vykonatelným rozsudkem, lze podat návrh na výkon tohoto rozhodnutí, či nařízení exekuce.

Beroun 17. dubna 2019

Mgr. Marcela Součková v. r.
Samosoudkyně